

Sygn. akt IV 1 Kz 98/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Almert

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Gębala

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko

J. H. (H.)

obwinionemu o wykroczenie z art. 26 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

na skutek zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego A. P. reprezentującego spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...)

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Wydziału II Karnego, Sekcji ds. wykroczeń, z dnia 5 marca 2014 roku, sygn. akt II W 708/14/S,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu,

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy obwinionego - albowiem uznał, że zarzucanego mu czynu dopuścił się w obszarze właściwości Sądu Rejonowego dla W..

Na powyższe zażalił się pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego argumentując, że choć działania obwinionego zostały podjęte w W., to ich skutki wystąpiły w K., a zatem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy ww. Sądowi celem prowadzenia postępowania.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego było bezzasadne. Sąd Rejonowy słusznie przekazał sprawę wedle właściwości – Sądowi Rejonowemu dla W..

Zarzucone obwinionemu wykroczenie z art. 26 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ma charakter formalny – co jednoznacznie wynika z jego brzmienia (patrz: Marian Zdyb /red./ „Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz.” LEX 2011). Dlatego błędną była argumentacja skarżącego, jakoby wykroczenie to miało charakter skutkowy.

Wykroczenie opisane wyżej sprawca popełnia przez działanie – a to rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim przedsiębiorstwie lub przedsiębiorcy, w szczególności o osobach kierujących przedsiębiorstwem, wytwarzanych towarach, świadczonych usługach lub stosowanych cenach albo o sytuacji gospodarczej lub prawnej przedsiębiorcy lub przedsiębiorstwa, w celu przysporzenia korzyści majątkowej lub osobistej sobie, swojemu przedsiębiorstwu lub osobom trzecim.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest – co zostało przyznane w zażaleniu – że wszelkie działania w tym zakresie obwiniony podejmował w W.. To w tym mieście podejmował on decyzje, które miały skutkować popełnieniem ww. wykroczenia. Tym samym, zgodnie z art. 31 § 1 kpk w zw. z art. 11 kpw, miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd, w którego okręgu popełniono wykroczenie.

Podkreślić należy, że kwestia ustalenia winy obwinionego oraz okoliczności zarzuconego mu procederu, będzie dopiero badana w postępowaniu jurysdykcyjnym. Niemniej jednak rozpatrując omawiane zagadnienie teoretycznie należało zwrócić uwagę, że obwiniony zarządzając spółką w W. mógłby spowodować jednym wypełniającym znamiona zarzuconego mu typu czynu zabronionego zachowaniem, powstanie szeregu skutków faktycznych, w wielu miejscowościach, leżących we właściwości różnych Sądów Rejonowych. Nie sprawiałoby to jednak, że obwiniony odpowiadałby za kilka wykroczeń przed różnymi Sądami – skoro obwiniony podjąłby tylko jedno zachowanie, wypełniające znamiona wykroczenia, w siedzibie spółki.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.